

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rybołówstwa

2012/0143(COD)

16.7.2012

*****I**

PROJEKT SPRAWOZDANIA

dotyczący wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa
(COM(2012)0277 – C7-0137/2012 – 2012/0143(COD))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawca: Ian Hudghton

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu).

Poprawki do projektu aktu

W Poprawkach Parlamentu zmiany do projektu aktu zaznacza się **wytłuszczonym drukiem i kursywą**. Oznakowanie zwykłą kursywą jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów projektu aktu w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

W Poprawkach do aktów istniejących trzecia i czwarta linijka w nagłówku poprawki w projekcie aktu zawiera, odpowiednio, odniesienie do istniejącego aktu i postanowienia tego aktu, które ulega zmianie. Fragmenty przepisu aktu istniejącego, do którego Parlament wprowadza zmiany, a który nie został zmieniony w projekcie aktu, zaznacza się **wytłuszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...].

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
UZASADNIENIE	6

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

dotyczący wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa

(COM(2012)0277 – C7-0137/2012 – 2012/0143(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji skierowany do Parlamentu i Rady (COM(2012)0277),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0137-2012),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia...¹,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
1. zatwierdza swe stanowisko w pierwszym czytaniu, przyjmując wniosek Komisji;
 2. wzywa Komisję do przygotowania wniosków z myślą o przedłużeniu odstępstwa w obrębie stref przybrzeżnych poza aktualne 12 mil morskich;
 3. wzywa Komisję do przygotowania wniosków z myślą o przedłużeniu terminu obowiązywania odstępstwa na dłużej niż proponowane 10 lat;
 4. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom państw członkowskich.

¹ Dz.U. 0 z 0.0.0000, s. 0.

UZASADNIENIE

Wniosek Komisji ma na celu przedłużenie terminu ważności obecnie obowiązującej zasady ograniczonego dostępu w granicach 12 mil morskich. W ramach obowiązującego ustawodawstwa w zakresie WPRyb art. 17 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 ustanawia odstępstwo od zasady równego dostępu w obrębie 12 mil morskich dla każdego państwa członkowskiego. Odstępstwo obowiązuje od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2012 r. Obecny wniosek ma na celu przedłużenie tego okresu do 31 grudnia 2014 r.

Kontekst

Odstępstwa od zasady równego dostępu w obrębie wód przybrzeżnych istnieją od ponad 40 lat. Odstępstwo zostało po raz pierwszy zastosowane w rozporządzeniu (EWG) nr 2141/70 ustanawiającym wspólną politykę strukturalną dla branży rybniej; umieszczono także przepis w tym duchu w Akcie Przystąpienia Danii, Irlandii i Wielkiej Brytanii.

Obowiązująca strefa 12-milowa została wprowadzona w pierwszym rozporządzeniu dotyczącym WPRyb z 1983 r. Art. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 170/83 stanowił, że strefa ta będzie obowiązywała od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1992 r.; jednakowe przepisy uchwalono podczas kolejnych reform WPRyb (rozporządzenie Rady (EWG) nr 3760/92 i rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002).

Przepisy art. 17 ust. 2 aktualnego rozporządzenia to jedyne elementy ustawodawstwa obwarowane limitem czasowym. Komisja proponuje przedłużenie ważności tych przepisów w art. 6 proponowanego rozporządzenia podstawowego. Niemniej jednak i z uwagi na wysokie prawdopodobieństwo, że reforma WPRyb nie zostanie uchwalona przed końcem tego roku, Komisja zmuszona jest przedłożyć obecny wniosek, aby zapewnić, że obowiązująca zasada nie wygaśnie.

12-milowe strefy – rzadki sukces WPRyb

W powszechnym mniemaniu WPRyb przez ostatnie 30 lat ponosiła głównie porażki. Uwaga Komisji znajdująca się w zielonej księdze w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2009)163), że „WPRyb w swojej aktualnej formie nie jest [...] dopracowana”, jest chyba raczej niedopowiedzeniem, a trwający obecnie proces reform stał się koniecznością.

Natomiast według powszechnej opinii zarządzanie połowami w strefach 12-milowych to przykład sukcesu. W zielonej księdze stwierdza się na przykład, że system stref przybrzeżnych „funkcjonuje prawidłowo i można go nawet rozszerzyć”, podczas gdy w sprawozdaniu Komisji dotyczącym obowiązków w zakresie sprawozdawczości na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 (COM(2011)418) stwierdzono, że „system jest bardzo stabilny, a zasady nadal funkcjonują w sposób zadowalający”.

Sukces może świadczyć o tym, że państwa członkowskie są w stanie skutecznie zarządzać rybołówstwem. Podczas gdy zarządzanie zasobami rybołówstwa poza 12-milową strefą charakteryzuje się wysoce scentralizowaną i nieskuteczną kontrolą z Brukseli, zarządzanie w ramach stref przybrzeżnych przez poszczególne państwa członkowskie jest stabilne i udane.

Ponieważ debata na temat dalszej reformy WPRyb nadal się toczy, jedną z kluczowych kwestii, co do której trzeba podjąć decyzję, jest poziom i charakter decentralizacji i regionalizacji, którą należy przeprowadzić. Ogólna skuteczność kontroli państw członkowskich w strefie 12 mil wyraźnie świadczy o tym, że zarządzanie prowadzone odpowiednio do lokalnej sytuacji jest najskuteczniejsze. Sukces kontroli państw członkowskich stoi w ostrym kontraście z niepowodzeniem scentralizowanej w ramach UE kontroli i stanowi użyteczny przykład tego, w jakim kierunku powinna zmierzać reforma WPRyb.

Rozszerzona strefa – w czasie i przestrzeni

Jak wyżej stwierdzono, w zielonej księdze przyznano, że system stref przybrzeżnych „można [...] nawet rozszerzyć”. Ponadto sprawozdanie dotyczące obowiązków w zakresie sprawozdawczości stwierdza, że jedno z państw członkowskich zasugerowało powiększenie stref do 20 mil morskich.

Sprawozdawca bardzo popiera sugestię, aby strefy przybrzeżne zostały powiększone i popierał w przeszłości poprawki idące w tym kierunku. Należy mieć nadzieję, że zreformowana WPRyb przyniesie zasadniczo wysoce zdecentralizowany system i umożliwi państwom członkowskim podejmowanie prawdziwych decyzji dotyczących zarządzania przy jednoczesnej współpracy na szczeblu regionalnym. Niemniej jednak – i niezależnie od ostatecznego kształtu zreformowanej WPRyb – 12-milowe strefy są zdecydowanie skuteczne, co jest ważnym argumentem za ich powiększeniem.

Sprawozdawca kwestionuje też sensowność propozycji Komisji w art. 6 proponowanego nowego rozporządzenia w sprawie WPRyb, aby przedłużyć obecny system o zaledwie 10 lat. Choć WPRyb nie musi być w całości reformowana co 10 lat, wydaje się, że tego rodzaju praktyka już się pojawia. Należy mieć nadzieję, że tocząca się obecnie reforma zaowocuje WPRyb, która będzie skuteczna i nie będzie wymagała istotnej reformy za dziesięć lat. Mimo to, nawet jeśli obecna reforma zakończy się sukcesem, uzasadnione jest przypuszczać, że za dziesięć lat odbędzie się gruntowny przegląd i zaistnieje konieczność dokonania korekt.

Z uwagi na fakt, że jest to wysoce prawdopodobne, oraz że tocząca się debata w sprawie reformy świadczy o tym, że procedury ustawodawcze nie zawsze kończą się w wyznaczonym terminie, wyznaczenie 10-letniego terminu dla 12-milowych stref wydaje się niepotrzebnie obciążone ryzykiem. Niniejsze sprawozdanie jest konieczne tylko dlatego, że art. 17 ust. 2 rozporządzenia o WPRyb jest jedynym artykułem zawierającym limit czasowy. Rozsądne wydawałoby się uchwalenie nowego przepisu o strefie przybrzeżnej o „okresie przydatności” wykraczającym poza zwyczajowy dziesięcioletni okres reformowania – sprawozdawca popiera przedłużenie systemu na czas nieokreślony.

Tryb pilny

Niezależnie od poparcia sprawozdawcy dla rozszerzenia 12-milowych stref zarówno w czasie, jak i przestrzeni, akceptuje on, aby debata na ten temat odbyła się w ramach szerszej dyskusji o reformie WPRyb. Obowiązujące 12-milowe strefy funkcjonują prawidłowo – ale wygasną z dniem 31 grudnia br., jeśli ten wniosek nie zostanie przyjęty. Strefy oferują ochronę

podatnym na zagrożenia społecznościom obszarów przybrzeżnych – te właśnie społeczności rybackie nie będą w stanie pojąć, dlaczego ochrona ta miałaby zostać usunięta na skutek międzyinstytucjonalnego impasu.

W związku z tym sprawozdawca proponuje przyjęcie aktualnego wniosku w sprawie dwuletniego przedłużenia obowiązywania systemu – będzie jednak zdecydowanie przekonywał do większej kontroli krajowej nad rybołówstwem przybrzeżnym w ramach szerszego pakietu reform WPRyb.